

ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಯ ಮಾರ್ದ್ಯಮವನ್ನಾಗಿಯೂ ಚೆಳವಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮಕೊಂಡಿರುವ ಶಿಲೋಕ್ ಮುಕ್ತಾಟಿ ಕ್ಷೀರ್ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೇರಿದವರು. ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದಾಚಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಪ್ತ ಮೂಡಿಸುವ ಹಂಬಳದ ಶಿಲೋಕ್ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ‘ಸ್ತಿಕಾರಕ ದೇವತೆ’ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆಗಾರ ದಾದಾಪೀರ್ ಜ್ಯೇಷ್ಠನ್ ‘ಮಯುರ’ಕ್ಷಾಗಿ ಶಿಲೋಕ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿರುವ ಸಂದರ್ಶನ ಕ್ಷೀರ್ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಭಿರು ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಯನ್ನು, ಆ ಹಾದಿಗೆ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯ ಪರಿಕರಗಳಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿಲೋಕ್ ಹೆನರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿದವರು ನಾಮೇ

ಕವಯಿತ್ರಿ-ಕಲಾವಿದ ಶಿಲೋಕ್ ಮುಕ್ತಾಟಿ ಸಂದರ್ಶನ

◆ ಎಲ್ಲರ ಬಾಲ್ಯವೂ ಅದರದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸೇ ಆದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಷೀರ್ ಸಮುದಾಯದ ಜನರ ಬಾಲ್ಯ ವಿಭಿನ್ನವೂ ಯಾರೋಡನೆಯೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ತಮುಳಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಕಾಲವೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ಬಗೆ ಹೇಳಿ?

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ. ಬೇಳೆದಿದ್ದು ಕೊಡಗು. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ನನ್ನಲ್ಲಿನೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ; ನನ್ನಲ್ಲಿನೇ ತೋಂದರೆ ಇದೆ ಅನಿಸ್ತು ಇತ್ತು. ಏನಾದ್ದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಅದನ್ನ ಶಾಲೀಲೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತುನ್ನ

ಮನಗೆ ತಗೊಂಡುಬರಬಾದು ಅಂತ ಪೇರೆಂಟ್ ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರು. ನಾನು ಒಬ್ಬಳೇ ಇತ್ತಾರ್ ಇದ್ದೆ. ಒಂಟಿ ಅನಿಸ್ತು ಇತ್ತು. ಆಲೇ ನಾನು ಬರಯೋಳೆ ಶುರು ಮಾಡೆ. ಆದಷ್ಟು ನನ್ನ ಕಸಿನ್ನೊಳ್ಳದ್ದು ಹುಡುಗಿರೆ. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಆಟ ಆಡ್ಯು ಇದ್ದಿ. ಅದ್ದೆ ಒಂದು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ‘ಒಕ್ಕೋ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಆಟ ಆದಬಾರದ್’ ಹಂಗೆ ಹಂಗೆ ಅನ್ನೋಳೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ನನಗಾಗ ಏನಪ್ಪು ಇದು ದಿಫಿಲ್ರೋ ಬದಲಾವಣ ಅಂತ ಅನಿಸಿತ್ತು. ನನಗಿನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಿಟಿದೆ. ಅಜ್ಞ ಮನೇಲಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅಣ್ಣದ ಮೆಲೆ ಕೊತ್ತೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ಆಟ ಆಡೋದನ್ನ ನೋಡ್ಯು ಇದ್ದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಗಿರು ಆಟ ಆಡೋಡಕ್ಕೆ